

e ditörden

Sayın Okurlarımız

Bugün 42 yıllık meslek yaşamımda karşılaştığım bazı olayları, sizlere anlatarak söze başlamak istiyorum.

Ameliyathanede gece nöbetinde iken yeni mezun bir sağlık memurunun koridorda koşmakta olduğunu gördüm. Doğal olarak, çalışılmakta olan odalardan birine acil bir malzeme götürdüğünü düşündüm. Ama o koridorda ikinci bir tur daha attı ve yine karşılaştık. Ne yaptığıni sordum. "Hemşire Hanım, ben buralara siğamıyorum" dedi. Onsekiz yaşında enerjisini boşaltmaya çalışan bir gençti. Bana, gece nöbetinde ayaklarına sargı bezi sararak, kliniğin koridorunda kovalamacaya oynayan iki sağlık meslek lisesi öğrencisinden de bahsetmişlerdi.

Bir sağlık meslek lisesi öğrencisi de gece nöbetini küçük bir hastanın odasında geçirir. Çocuğa anneannesi refakat etmektedir. Bu hanım sabahleyin öğrenciye "Bütün zamanını torunuma harcadın, teşekkür ederim" der. Öğrenci mahcup bir şekilde "Geceleri ben bu karanlık koridorlardan çok korkuyorum" diye yanıt verir. Buna hemşirelik bakımı ya da eğitimi denemez ancak, "bir kuş bir çalya siğınmış" denebilir.

Bir anket uygulaması sırasında hastalara kimlerden en çok bakım hizmeti aldıklarını soruyordum. Hastalar çoğunlukla ve hoşnutlarını bildirerek "sağlık meslek lisesi öğrencirinden" diye, yanıt veriyorlardı. Üniversite öğrencisi bir genç hasta ise şöyle dedi: "Bu öğrencilerin sosyo-kültürel gelişmelerini sağlayacakları bir çağda, burada bize hizmet etmek için zaman harcamalarını doğru bulmuyorum." Avrupa Birliği Müktesebatı'nda da 17 yaşını doldurmamış hemşirelik öğrencilerinin uygulama yapmak için hastaneye çıkarılmamaları ve hasta bakımı vermemeleri gerektiği yer almaktadır.

Ülkemizde Hemşirelik Kanunu'nda yapılan değişikliklerden geri adım atılmamalıdır. Artık, "mehter adımı" ile yürümekten vazgeçmeliyiz. Hemşirelik unvanı, lisans derecesi veren örgün eğitim kurumlarından alınmaya devam edilmelidir. Bu, hem ülkemiz hemşirelerinin meslekleşme sürecinde yol almaları hem de topluma sunulan hizmetin kalitesini geliştirmek açısından son derece önemlidir.

Değerli okurlarımız, bu sayımızda da daha önce duyurdugumuz gibi ilginizi çekeceğini umduğumuz beş araştırma ve bir derleme makale sunmaya devam ediyoruz. Bunun bir diğer anlamı da yayına kabul edilen araştırma makalelerinin kısa zamanda yayımlanabileceği, derlemelerin ise daha geç yayımlanabileceğidir.

Dernek olarak sizlere bu dergi ve düzenlediğimiz kurslarla hizmet sunmaya çalışmaktadır. Bu hizmetlerimizi çeşitlendirmek ve geliştirebilmek için bizim de sizlerin destegine gereksinim duyduğumuzu unutmayın.

Saygılarımla
Mehlika Filiz Ulusoy
Editör